

TICK TACK presenteert met veel genoeg *“empty, mpty, mty, mt, ,”*, de eerste Belgische solotentoonstelling van de Londense kunstenaar Benjamin Cohen (UK, 1986). Cohen presenteert een ecosysteem van persoonlijke symbolen, zowel uit het verleden als de toekomst, en werpt de vraag op hoe herinneringen geconstrueerd worden.

“empty, mpty, mty, mt, ,” belicht enerzijds de manier waarop objecten, beelden, vormen en structuren de tijd kunnen overstijgen en anderzijds de angst om tegelijkertijd nergens en overal te bestaan. Er worden werken samengebracht die aan elkaar gelinkt zijn via begrippen als bewaring en permanentie. In de afgelopen jaren heeft Cohen een zeer persoonlijke woordenschat ontwikkeld waarin sculptuur, schilderkunst en time based media verweven worden met herinterpretaties van het huis van zijn overleden oom, dat leek op een mausoleum. Zijn praktijk gaat echter verder dan deze initiële contouren en omvat een breder onderzoek naar onder andere archeologie, architectuur, astronomie en geheugen.

Centraal in de tentoonstelling staat het woord *“empty”*, dat zowel in de presentatie als in de titel een cruciale rol speelt. Cohen verkent het concept van *“uitdunning”*, waarbij hij probeert vast te houden aan de betekenis ervan terwijl die tegelijkertijd vervaagt - een metafoor voor de vluchtige aard van herinneringen.

De tentoonstelling heeft als doel de werken en de ruimte te verbinden door middel van een reeks onlosmakelijk verbonden hoeken en objecten, waaronder een reflecterende architectonische structuur die doet denken aan ruimtevaartuigen, gemanipuleerd archiefmateriaal uit een vervlogen tijd, een interactieve installatie met een model van een hond, een speelse kelder gevuld met verpakingschips, historische verwijzingen naar bedverwarmers en de tegenstelling tussen zuurstof en een vacuüm.

“empty, mpty, mty, mt, ,” is een uitnodiging voor bezoekers om op een fysieke manier de tentoonstelling te doorgronden: lopen over de verpakingschips in de kelder of de oranje vloerbedekking op de bovenverdieping betreden, het is allemaal een integraal onderdeel van de ervaring. De reeks fragmenten en aanwijzingen vertellen iets over de familiegeschiedenis van Cohen, maar wachten vooral om opnieuw samengevoegd te worden en nieuwe betekenissen en verbeeldingen te vormen.

Daarnaast biedt de tentoonstelling een ondersteunend CINEMA programma - samengesteld door Cohen - met het werk *‘Well-mannered Guests’* (2023) van Beatrice Vorster. Vorster parasiteert vampierfilms en maakt een herhalende selectie van perifere scènes, haast een langgerekte gif (korte bewegende animatie). Deze ondode loops creëren een hedendaagse stille film - het verhaal zit in het beeldritme dat onophoudelijk gereproduceerd en gedeeld wordt. Door Harry Kümel’s *‘Daughters of Darkness’* uit 1971 (opgenomen in Oostende) opnieuw te monteren, wordt de beeldtaal uit bepaalde scènes geïsoleerd. Deze beeldtaal wordt binnen het vampiergenre talloze keren gedupliceerd.

Benjamin Cohen (Londen, 1986) woont en werkt in Londen. Met een MA in Schone Kunsten van Central Saint Martins onderzoekt Cohen brede noties van beeldhouwen en tijd-gebaseerde-media. Hij gebruikt gevonden voorwerpen, archiefbeelden, film en geluid om thema’s als archeologie, architectuur en geheugen te verkennen. Cohen krijgt erkenning voor zijn werk, waaronder een nominatie voor de Mark Tanner Sculpture Award in 2021. Hij had reeds solotentoonstellingen bij Fold Gallery (Londen) en MAAB Gallery (Milaan) en zijn werken zijn tentoongesteld in groepstentoonstellingen in het Verenigd Koninkrijk, Italië, Wenen en Servië. Cohen heeft samengewerkt aan site-specifieke projecten en is mede-oprichter van het samenwerkingsproject 40 Years.